

secenterets side henvende sig der og sige, at kommunen nægter at anerkende, at der er problemer her, og spørge, hvad der kan gøres for at hjælpe disse piger.

Heldigvis er disse piger nu i gang med at få den ungdom, de mistede. De er i gang med at lære at læse, skrive og regne. Den store dreng er også kommet hjemmefra. De små børn er stadig væk i familien, men de flytter nok også snart.

Dette er bare et af mange eksempler på, at socialforvaltningerne, kommunalbestyrelserne, ikke er opmærksomme på, at der rundt omkring er børn og unge, som har et elendigt liv, og hvor det er nødvendigt at have en ordentlig viden. Det er nødvendigt at have nogle redskaber til konkret og hurtigt at gå ind.

Den her historie fra det virkelige liv synes jeg at ministeren og de ordførere, som i øvrigt ikke har sagt så forfærdelig meget pænt andet end om deres egen politik, burde lægge sig på sinde, for vi har meget store problemer. De ligger bare inde under gulvtæppet. Vi skal have fjernet det gulvtæppe.

Kl. 22:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Helle Sjelle som ordfører.

Kl. 22:46

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først tak til ministeren for at redegøre for regeringens syn på beslutningsforslaget fra oppositionen, et forslag, der vil pålægge regeringen at fremsætte lovforslag og foretage de fornødne administrative ændringer, der sikrer en samlet og koordineret indsats mod tvangsægteskaber. Jeg vil gerne slå fast, at der naturligvis ikke er nogen tvivl om, at tvangsægteskaber efter vores opfattelse er og bliver afskyeligt. Men det, at oppositionspartierne for en gangs skyld, fristes man til at sige, er blevet enige om noget, gør altså ikke forslaget bedre. Vi vil derfor stemme imod forslaget, og det er der en række grunde til.

Den første grund er, at forslaget bygger på en fejlagtig påstand. Oppositionen kritiserer i bemærkningerne til forslaget regeringen for at mene, at man alene ved hjælp af udlændingeregler kan hindre tvangsægteskaber, en noget forsimplet og forfejlet fortolkning af regeringens politik. Fakta er jo, at regeringen siden 2001 har lagt en ny kurs i udlændinge- og integrationspolitikken, en kurs, som har virket, og som store dele af oppositionen har indset nødvendigheden af og fornuften i, en kurs, der indebærer, at rege-

ringen tager tvangsægteskaber og andre former for æresrelateret vold dybt, dybt alvorligt.

Udlændingereglerne, herunder 24-års-reglen, er også en væsentlig forudsætning for kampen mod tvangsægteskaber, en forudsætning, som regeringen har tilvejebragt efter at have rettet op på den løse udlændinge- og integrationspolitik, som den nuværende opposition førte i 1990'erne. Men jeg vil også gerne slå fast, at udlændingereglerne netop ikke står alene i kampen mod æresrelateret vold. Det billede, som oppositionen tegner af regeringens politik, er derfor misvisende. Regeringen har taget en række initiativer, der omfatter meget mere end blot udlændingeregler.

Allerede i 2003 fremlagde regeringen en handlingsplan mod tvangsægteskaber, en plan, der gik på to ben. Det ene var og er at forebygge tvangsægteskaber gennem holdningsændringer. Det er nemlig centralt at forstå, at vi kun kan komme tvangsægteskaberne til livs ved at bearbejde holdningen og de bagvedliggende værdier hos de familier, der overvejer de her ægteskaber, hvis vi altså for alvor skal gøre noget.

Det andet ben i handlingsplanen er at hjælpe dem, der trods den forebyggende indsats alligevel risikerer at blive tvunget til ægteskab. Her kommer politiet, de nationale hotlines og kvindekrisecentrene ind i billedet. De spiller de væsentligste roller, når det drejer sig om at hjælpe personer, der bliver truet. Eksempelvis går det forebyggende arbejde hos politiet godt, og politiet har for 2006 registreret alle former for æresrelateret vold, der omfatter langt mere end tvangsægteskaber.

Samlet set er det altså forkert, når oppositionen hævder, at regeringens indsats mod tvangsægteskaber kun bygger på udlændingeregler. Indsatsen er bredere end det, og den sigter især mod at ændre det forkvaklede menneskesyn, kvindesyn fristes man til at sige, der fører til denne slags ægteskaber.

Den anden gode grund til at stemme imod beslutningsforslaget er flere af de initiativer, som forslaget indeholder. Balancen mellem kortsigtede og langsigtede initiativer er skæv. Der er flere kortsigtede og dramatiske foranstaltninger, som f.eks. inddragelse af et potentielt offers pas, end der er langsigtede, holdningspåvirkende initiativer. Integration, herunder forebyggelse af tvangsægteskaber, er ikke noget, der sker fra den ene dag til den anden. Det kræver holdningsændringer og nye værdier.